

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 354/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. augusta 2011 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 441/11 a jej prípisom z 1. júla 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júla 2011 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), z ktorej obsahu možno vyvodiť, že ňou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 441/11 a jej prípisom z 1. júla 2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa ako navrhovateľ v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 4 C 137/2007 domáhal náhrady škody spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Okresný súd rozsudkom č. k. 4 C 137/2007-87 z 3. augusta 2010 žalobu zamietol. O odvolaní sťažovateľa rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 6 Co 31/2010 zo 17. marca 2011 tak, že označený rozsudok okresného súdu potvrdil.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Od r. 2007 viedol som so svojím bezprávnym štátom životne veľmi dôležitý súdny spor pod č. k. 4 C 137/07, ktorý bol nespravodlivo spečatený mojou prehrou konečným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 31/2010, zo dňa 17. III. 2011 a ktorý nebolo možné ďalej napadnúť plnohodnotným dovolaním. Preto som sa rozhodol, že využijem mimoriadny opravný prostriedok prostredníctvom Generálneho prokurátora SR, ktorému som adresoval prvý svoj podnet, zo dňa 2. V. 2011, ale bezúspešne, lebo naša generálna prokuratúra ho odping-pong-ovala dole na krajskú a tá si počínala rovnako ako jej nadriadená generálna, keď svojím listom sp. zn. Kc 90/11-4 zo dňa 31. V. 2011 vec ukončila v môj neprospech jej odložením na večné spočinutie. To mi ale nedalo pokoj a svoj podnet na bezprávie som zopakoval ďalším, ktorý vybavovala už priamo generálna prokuratúra a ktorou som bol rovnako odmietnutý, o čom svedčí jej posledný list sp. zn. VI/2 Pz 441/11-7 zo dňa 1. VII. 2011 a to ma núti k podaniu tejto ďalšej ústavnej sťažnosti a pokiaľ s ňou neuspejem, tak pôjdem s tým ďalej za hranice môjho nespravodlivého štátu!“

V ďalšej časti sťažovateľ vyjadruje nespokojnosť s prípisom generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Pz 441/11-7 z 1. júla 2011 (ďalej aj „namietaný prípis“), pričom sa v tejto súvislosti bez bližšieho odôvodnenia odvoláva na judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej „každé konanie súdu alebo iného orgánu /a tým je aj gen. prokuratúra - vl. pozn./, ktoré je

v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu!“.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol o nej nálezom takto:

„1./ Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa čl. 46 Ústavy SR v spojení s ods. 1/, čl. 6 Dohovoru postupom Generálnej prokuratúry SR nepodaním mimoriadneho dovolania pred NS – SR, pokusom sťažovateľa ani na dvakrát /2. V. 11 a 7. VI. 11/, týkajúceho sa kauzy vedenej na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 4 C 137/07-87 porušené boli.

2./ Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadostučinenie vo výške 66 tis. EUR /slovom šesťdesiatšesťtisíceur/, ktoré je mu povinná Generálna prokuratúra SR v Bratislave zaplatiť najneskôr do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.

3./ Ukladá Generálnej prokuratúre SR v Bratislave uhradiť aj vzniklé trovy tohto súdneho konania, a to v lehote do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.

4./ Zrušuje konečný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 31/10 zo dňa 17. III. 11 v spojení s prvostupňovým zo dňa 3. VIII. 2010.“

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Sťažovateľ vyslovuje so svojej sťažnosti nespokojnosť s právnymi závermi uvedenými v prípise generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Pz 441/11-7 z 1. júla 2011 a tvrdí, že postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní jeho opakovaného podnetu na podanie mimoriadneho dovolania boli porušené jeho práva garantované ústavou a dohovorom.

Prokurátor generálnej prokuratúry v prípise č. k. VI/2 Pz 441/11-7 z 1. júla 2011, ktorým vybavil opakovaný podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania, okrem iného uviedol:

„Generálna prokuratúra Slovenskej republiky na základe Vášho opakovaného podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Okresného súdu v Bardejove z 3. augusta 2010 č. k. 4 C 137/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo 17. marca 2011 č. k. 6 Co 31/2010 z dôvodov uvedených v podnete, zadovážila na vec sa vzťahujúci spis Krajskej prokuratúry v Prešove sp. zn. Kc 90/11, ako aj spisy Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 4C 137/2007 a 3Er 210/2006.

Ich preskúmaním neboli zistené podmienky na postup podľa § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Mimoriadne dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len výnimočne, za podmienok stanovených zákonom. V danej veci tieto základné podmienky na jeho podanie nie sú splnené, pričom totiž nie je daný ani jeden zo zákonných predpokladov uvedených v § 243f ods. 1 OSP, ktorým by bolo možné podanie mimoriadneho dovolania úspešne odôvodniť.

So spôsobom ako aj dôvodmi odloženia Vášho predchádzajúceho podnetu v tejto veci z 2. mája 2011 zo strany Krajskej prokuratúry v Prešove adresovaný Vám listom z 31. mája 2011 pod sp. zn. Kc 90/11-4 som sa plne stotožnil.

V tejto súvislosti s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre oznamujem, že ďalší podnet v tejto veci už prokuratúra preskúmať nebude.“

Ústavný súd si v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal prípis Krajskej prokuratúry v Prešove č. k. Kc 90/11-4 z 31. mája 2011, na ktorý sa v namietanom prípise generálna prokuratúra odvoláva; v označenom prípise sa uvádza:

„Podnetom zo dňa 2. 5. 2011, ktorý bol adresovaný a doručený Generálnej prokuratúre SR a ktorý bol z dôvodu príslušnosti následne postúpený na vybavenie tunajšej krajskej prokuratúre, sa domáhate preskúmania zákonnosti rozsudku Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 4 C 137/2007 zo dňa 3. 8. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 31/2010 zo dňa 17. 3. 2011 vo veci náhrady škody spôsobenej nesprávnym postupom v exekučnom konaní.

V podnete na podanie mimoriadneho dovolania tvrdíte, že napadnuté rozhodnutia súdov sú nedostatočné, plytké a ničotné. Podľa Vášho názoru súdy opomenuli ustanovenia § 61 ods. 1 Zákonníka práce, § 365 OSP a exekučné konanie pôvodne vedené pod sp. zn. Er 182/1998 na výkon právoplatného rozsudku vo veci vedenej na Okresnom súde v Bardejove pod sp. zn. 4 C 184/89 nebolo vecne ani procesne ukončené.

Okresný súd v Bardejove rozsudkom sp. zn. 4 C 137/2007 zo dňa 3. 8. 2010 zamietol Váš návrh smerujúci proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR o náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom v exekučnom konaní a účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania.

Predmetný rozsudok bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 31/2010 zo dňa 17. 3. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. 4. 2011.

Dňa 2.5.2011 ste prostredníctvom Okresného súdu v Bardejove podali proti vyššie citovanému právoplatnému rozhodnutiu súdu dovolanie.

Dovolanie účastníka konania je právnym prostriedkom, ktorého použitie má prednosť pred postupom podľa § 243e OSP.

Právoplatné rozhodnutie súdu vydané v konaní o určenie neplatnosti výpovede bolo predmetom exekúcie vedenej na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 3 Er 210/2006 (pôvodne pod č. k. E 182/1998) a u súdneho exekútora JUDr. L. B. pod č. EX 2/2006. Podľa obsahu spisu súdneho exekútora exekúcia bola ukončená plnením zo strany povinného v sume 648,- Sk.

Vo veci sťažnosti podanej Ústavnému súdu SR, ktorá bola dňa 15. 3. 2007 odmietnutá, ste boli poučený o tom, že na základe právoplatného rozsudku súdu o určenie neplatnosti výpovede nemáte vynutiteľný nárok na pridelenie práce. Zároveň bolo konštatované, že ste mali začať osobitné konanie, ktoré by žalovaného zaviazalo na pridelenie práce.

Podnetom na postup podľa § 243e OSP i dovolaním ste napadli právoplatný rozsudok súdu o zamietnutí Vášho návrhu na náhradu škody. Rozhodnutie súdu je zákonné. Bolo vydané po zistení, že Vám žiadna škoda postupom v exekučnom konaní nevznikla. Vami uplatnený nárok na pridelenie práce z exekučného titulu nevyplýnul.

Kedže sa dovolaním účastníka konania, ktorý bolo Okresnému súdu v Bardejove doručené dňa 2.5.2011 domáhate preskúmania zákonnosti toho istého rozhodnutia súdu, voči ktorému ste podali aj podnet na postup podľa § 243e OSP, nie sú ani splnené zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania v danej veci.

S poukazom na vyššie uvedené postup podľa § 243e OSP neprichádza od úvahy, preto Váš podnet odkladám.“

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Podľa § 243f ods. 1 OSP mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Ústavný súd v nadväznosti na citované právne normy v prvom rade zdôrazňuje, že skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v predmetnej veci v súlade s predstavami sťažovateľa, nemôže zakladať dôvod na vyslovenie porušenia jeho ústavou garantovaného základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania sú upravené v už citovanom § 243e a nasl. OSP. Z označených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku jednoznačne vyplýva, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorého využitie ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi, t. j. závisí len od jeho rozhodnutia, či mimoriadne dovolanie podá, alebo nepodá. To zároveň znamená, že sťažovateľ nemá ústavou garantované právo, prostredníctvom ktorého by si mohol „vynútiť“, aby generálny prokurátor vyhovel jeho podnetu, resp. opakovanému podnetu, ktorým sa domáhal podania mimoriadneho dovolania.

Uvedenému záveru zodpovedá aj stabilizovaná judikatúra ústavného súdu, podľa ktorej na vyhovenie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Z obsahu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy možno vyvodiť len povinnosť, aby sa prokurátor podnetom sťažovateľa zaoberal podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre. Je však na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá, alebo nepodá mimoriadne

dovolenie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. ÚS 144/05 atď.).

Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že nevyužitie práva generálneho prokurátora podať vo veci sťažovateľa mimoriadne dovolanie odložením podnetu sťažovateľa prípisom generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Pz 441/11-7 z 1. júla 2011 nie je v priamej príčinnej súvislosti so žiadnym ústavou garantovaným právom, a preto namietaným postupom ani namietaným prípisom generálnej prokuratúry nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Navyše, ústavný súd na základe svojich zistení konštatuje, že postup generálnej prokuratúry pri vybavovaní podnetu bol v súlade so zákonom o prokuratúre, keďže generálna prokuratúra sa ním riadne zaoberala a v zákonom ustanovenej lehote k nemu zaujala stanovisko v namietanom prípise, ktorý je primeraným spôsobom odôvodnený a nemožno ho považovať za arbitrárny. Zvlášť v tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na právny názor generálnej prokuratúry vyjadrený v namietanom prípise, podľa ktorého *„nie je daný ani jeden zo zákonných predpokladov uvedených v § 243f ods. 1 OSP, ktorým by bolo možné podanie mimoriadneho dovolania úspešne odôvodniť“*, ako aj stotožnenie sa generálnej prokuratúry so spôsobom a dôvodmi odloženia predchádzajúceho podnetu sťažovateľa Krajskou prokuratúrou v Prešove uvedenými v prípise č. k. Kc 90/11-4 z 31. mája 2011.

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry súvisiacim s vybavovaním jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania a jeho prípisom č. k. VI/2 Pz 441/11-7 z 1. júla 2011, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2011